

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Z. E. M.**
zastoupená advokátem JUDr. Antonínem Janákem
sídlem T. G. Masaryka 142, 261 01 Příbram

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti: **Ing. V. Š.**
zastoupená advokátem JUDr. Richardem Čičkem
sídlem Na baště sv. Ludmily 252/3, 160 00 Praha 6

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 15. 2. 2022, čj. MHMP 1149054/2021

o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

Zamítá se návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se na soud obrátila proto, že jí správní orgány dodatečně nepovolily stavby (oplocení, opěrné zdi a kůlna) u rodinného domu. Žalobou napadá výrok II. shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým potvrdil výrok II. rozhodnutí Úřadu městské části Praha 15.
2. Žalobkyně zároveň navrhla, aby soud přiznal její žalobě odkladný účinek. Uvedla, že stavební úřad vede řízení o odstranění staveb, a proto požádala o jejich dodatečné povolení. Napadeným rozhodnutím byla její žádost pravomocně zamítnuta, což povede k pokračování řízení o odstranění staveb a rozhodnutí v této věci. Žalobkyně poukázala na to, že rozhodnutí žalovaného i stavebního úřadu jsou nezákonná a v části nicotná. Dodatečné povolení stavby není v rozporu s veřejným zájmem a odstranění staveb by žalobkyni vznikla nevratná škoda, resp. by pro ni odstranění znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout třetím osobám.
3. Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Poukázal na mimořádnost tohoto institutu a zdůraznil, že žalobkyni nemůže tvrzená újma v důsledku napadeného rozhodnutí vzniknout.
4. Soud vyrozuměl v souladu s § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), o probíhajícím řízení též potenciální osoby zúčastněné na řízení, vyzval je k oznámení, zda budou uplatňovat svá práva, a umožnil jim vyjádřit se k návrhu na přiznání odkladného účinku.
5. Ing. V. Š. uplatnila svá práva, nicméně k návrhu na přiznání odkladného účinku se nevyjádřila.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

6. Soud posoudil žalobkynin návrh a neshledal ho důvodným.
7. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
8. Přiznání odkladného účinku má povahu mimořádného opatření, neboť soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí. Odkladný účinek lze přiznat jen v případech ojedinělých, kdy nelze jinak dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, nýbrž i faktický. Obecně jde o situace, kdy je nutné po dobu trvání soudního řízení výkon či případně jiné právní následky napadeného rozhodnutí pozastavit, protože v opačném případě by samotné soudní řízení ztratilo podstatnou část svého základního smyslu, jímž je bránit tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 22).
9. Žalobce je v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě povinen vylíčit újmu, která mu hrozí. Svá tvrzení o povaze a intenzitě konkrétní hrozící újmy musí zároveň osvědčit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50). Návrh musí být dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74). Tvrzená hrozící újma musí být vzhledem k žalobcovým poměrům závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).
10. Žalobkyni je třeba dát za pravdu v tom, že odstranění stavby by představovalo citelnou újmu, čemuž přitakává i judikatura, která v takových případech odkladný účinek přiznává (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 10. 11. 2015, čj. 6 As 230/2015-17 a z 12. 1. 2017, čj. 2 As 333/2016-52). V posuzované věci však není předmětem přezkumu rozhodnutí o odstranění stavby, ale rozhodnutí v řízení o dodatečném povolení stavby. Jedná se o samostatná řízení s odlišným předmětem. Stavby, které jsou předmětem sporu, stojí a jsou žalobkyní využívány. Napadeným rozhodnutím pouze nebyly dodatečně povoleny, přičemž jejich odstranění doposud nařízeno nebylo. Hrozící újma, s kterou žalobkyně svůj návrh spojila, nevyplývá z napadeného rozhodnutí, ale z rozhodnutí, které bude možná vydáno v budoucnu v jiném řízení a proti kterému se žalobkyně bude moct bránit samostatnou žalobou. Nejde tedy o následek, který by byl bezprostředně spojený s dopady výsledku řízení o dodatečném povolení stavby (srov. shodně usnesení Nejvyššího správního soudu z 30. 6. 2016, čj. 6 As 129/2016-20, a z 21. 1. 2019, čj. 2 As 426/2018-26).
11. Vzhledem k tomu, že nejsou splněny podmínky § 73 odst. 2 s. ř. s., soud návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl. Z rozhodnutí o tomto návrhu nelze předjímat rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Praha 19. května 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu